

Hälinää on kaupungilla.
Vähän sataa edelleen.
Näinkö sinut kioskillä
hälinässä liikenteen?

Ei. Et voinut olla siellä.
Tiedän kyllä hyvin sen.
Silti melkein käännyn tiellä
taakseni vilkaisten.

– Vielä sana viimeinen.

Leivoset ovat lentoon lähteneet.
Yhden kuulin pudonneen.
Nyt yhtä vievät virran veet,
niihin katson edelleen.

Emmekö vieläkään me oppineet:
aika tarraa ihmiseen.
Nyt tuonen mustan virran veet
kuvastuvat sydämeen.

Silti katseen käännän taivaaseen.

Yhä valvemaailmasta
tiedän sinun kadonneen.
Silti kaipuun kaupungista
saavut uniin edelleen.

Siellä sanoa voin kaiken,
mitä uskaltanut en,
Tuonen maahan koskaan vaik' en
viestiä saa. Tiedän sen.

– Vajoon hiekkaan unien.

Leivoset ovat lentoon lähteneet.
Yhden tiedän pudonneen
Nyt ovat tuonen virran veet
tehneet majan sydämeen.

Emmekö vieläkään me oppineet:
Tuonelaan tai Taivaaseen
niin nopeasti vievät veet,
joita katson edelleen.

Tahdon katseen kääntää Kristukseen.